

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 19 oktober 2023
(OR. en)

14398/23

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0378(COD)**

**AGRILEG 244
AGRI 632
PHYTOSAN 105
CODEC 1931**

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	18 oktober 2023
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2023) 661 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 vad gäller fleråriga inventeringsprogram, anmälningar om förekomst av reglerade icke-karantänskadegörare, tillfälliga undantag från importförbud och från särskilda importkrav samt fastställande av förfaranden för att bevilja dessa, tillfälliga importkrav för högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål, fastställande av förfaranden för förtecknande av högriskväxter, innehållet i sundhetscertifikat, användning av växtpass samt vad gäller vissa rapporteringskrav för avgränsade områden och inventeringar av skadegörare

För delegationerna bifogas dokument – COM(2023) 661 final.

Bilaga: COM(2023) 661 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 17.10.2023
COM(2023) 661 final

2023/0378 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 vad gäller fleråriga inventeringsprogram, anmälningar om förekomst av reglerade icke-karantänskadegörare, tillfälliga undantag från importförbud och från särskilda importkrav samt fastställande av förfaranden för att bevilja dessa, tillfälliga importkrav för högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål, fastställande av förfaranden för förtecknande av högriskväxter, innehållet i sundhetscertifikat, användning av växtpass samt vad gäller vissa rapporteringskrav för avgränsade områden och inventeringar av skadegörare

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Lagstiftning om skyddsåtgärder mot skadegörare på växter och växtprodukter har fastställts på unionsnivå sedan 1970-talet. Denna lagstiftning har varit av stor betydelse för skyddet av jordbruket, landskapet och miljön i unionen. Den första utvärderingen och översynen av unionens växtskyddspolitik ägde rum mellan 2008 och 2016 och resulterade i antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031¹ (*förordningen*), som upphävde och ersatte rådets direktiv 2000/29/EG². Förordningen är för närvarande den grundläggande rättsliga ramen för unionens växtskyddspolitik.

I artikel 50 respektive artikel 79.6 i förordningen föreskrivs att kommissionen senast i slutet av år 2021 skulle lämna in rapporter till Europaparlamentet och rådet om importåtgärdernas genomförande och ändamålsenlighet samt om aktörernas erfarenheter av att bredda växtpasset till att omfatta alla växter för plantering (*de rapporter som lämnats in i enlighet med artiklarna 50 och 79.6*).

Kommissionen tog emot dessa rapporter den 10 december 2021.

I rapporten om importåtgärder drogs slutsatsen att dessa importåtgärder, liksom införandet av växtskyddskontroller i tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625³, har bidragit till att uppnå målen att stärka växtskyddet i unionen och öka de proaktiva åtgärderna mot skadegörare i enlighet med bestämmelserna i den internationella växtskyddskonventionen (IPPC) genom riskbaserade och öppna tillvägagångssätt.

I rapporten om breddningen av systemet med växtpass till att omfatta alla växter för plantering drogs slutsatsen att denna breddning har bidragit till att uppnå målen i förordningen. Mer specifikt har det bidragit till ett ändamålsenligare skydd mot karantänsskadegörare, förbättrad beredskap för identifiering av nya växtskadegörare av unionsbetydelse, ökad förståelse och medvetenhet hos berörda parter om vikten av växtskydd och ökad möjlighet att identifiera skadegörare.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 av den 26 oktober 2016 om skyddsåtgärder mot växtskadegörare, ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013, (EU) nr 652/2014 och (EU) nr 1143/2014 samt om upphävande av rådets direktiv 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG och 2007/33/EG (EUT L 317, 23.11.2016, s. 4).

² Rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen (EGT L 169, 10.7.2000, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1).

I rapporterna identifierades områden för ytterligare diskussion om att förbättra ändamålsenligheten och det praktiska genomförandet av bestämmelserna om växtskydd men även om offentlig kontroll. Dessa diskussioner ägde rum under 2022 med cheferna för medlemsstaternas växtskyddsmyndigheter och med unionsammanslutningar som är relevanta för växtskydd. Diskussionerna ledde till slutsatsen att vissa förbättringar av systemet behövdes, vilket endast var möjligt genom en ändring av förordningen. Dessa förbättringar avser behovet av i) deklarerat om sundhetscertifikatet för reglerade icke-karantänkadegörare, ii) rapportering av bristande efterlevnad av bestämmelserna om reglerade icke-karantänkadegörare i det elektroniska anmälningssystem (informationshanteringssystemet för offentlig kontroll – Imsoc), iii) förfaranderegler för inlämning och granskning av tredjeländers begäranden om tillfälliga undantag från importförbud, iv) förfaranden för identifiering och förtecknande av högriskväxter och v) rationalisering av skyldigheten att anbringa ett växtpass på vissa växter.

Ytterligare förbättringar identifierades genom de erfarenheter som kommissionen gjort under de första fem åren av förordningens tillämpning, när det gäller i) åtgärder mot skadegörare som klassificeras som karantänkadegörare men som ännu inte har bedömts fullt ut, ii) behovet av självständiga rättsakter för att anta tillfälliga undantag från importförbud och särskilda importkrav, iii) behovet av att fastställa tillfälliga importkrav för införsel till unionen av växter, växtprodukter eller andra föremål som har avlägsnats från förteckningen över högriskväxter men för vilka växtskyddsrisken inte har bedömts fullt ut, iv) fastställande av krav på tredjeländers likvärdighet och v) alternativa officiella attesteringar.

Slutligen identifierades vissa rapporteringselement som omfattas av kommissionens åtagande att rationalisera medlemsstaternas och de yrkesmässiga aktörernas rapporteringsskyldigheter på grundval av kommissionens meddelande *EU:s konkurrenskraft på lång sikt – efter 2030*⁴.

Rationalisering av rapporteringsskyldigheterna

När det gäller rationaliseringen av rapporteringsskyldigheterna har kommissionen tagit ett övergripande initiativ. I sitt meddelande *EU:s konkurrenskraft på lång sikt – efter 2030* betonade kommissionen vikten av ett regelverk som säkerställer att målen uppnås till lägsta möjliga kostnad. Kommissionen har därför åtagit sig att göra en ny satsning för att rationalisera och förenkla rapporteringskraven, med det slutliga målet att minska sådana bördor med 25 %, utan att det undergräver de därmed sammanhängande politiska målen.

Dess övergripande mål sammanfattas på följande sätt:

- a) Att förbättra rättssäkerheten och den rättsliga klarheten för behöriga myndigheter och yrkesmässiga aktörer, både i unionen och i tredjeländer.
- b) Att öka öppenheten, flexibiliteten och konsekvensen i unionens regleringsförfaranden.
- c) Att bidra till rationalisering av rapporteringsskyldigheterna och de administrativa uppgifter som är kopplade till dem genom digitalisering.

⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *EU:s konkurrenskraft på lång sikt – efter 2030*, COM(2023) 168.

Rapporteringskrav spelar en viktig roll för att säkerställa korrekt övervakning och verkställande av lagstiftning. Kostnaderna uppvägs överlag till stor del av den nytta kraven medför, särskilt när det gäller att övervaka och säkerställa efterlevnad av viktiga politiska åtgärder. Rapporteringskrav kan dock även leda till en oproportionerlig börda för berörda parter, särskilt för små och medelstora företag och mikroföretag. När fler och fler krav införs över tid kan det leda till överflödiga, överlappande eller föråldrade skyldigheter, ineffektiva frekvenser och tidsfrister eller bristfälliga insamlingsmetoder.

Förslaget syftar således också till att rationalisera rapporteringsskyldigheterna genom en kombination av åtgärder:

- Avskaffande av rapporter som inte längre behövs.
- Digitaliserad informationsöverföring.
- Minskad frekvens i rapporteringskraven.

Rapporteringskraven gäller offentliga myndigheter och, i vissa fall indirekt, yrkesmässiga aktörer. Enligt de föreslagna ändringarna avskaffas vissa rapporteringsskyldigheter, medan andra digitaliseras eller efterfrågas mindre ofta.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Genom förslaget införs ändringar som rör genomförandet av bestämmelser som utgör unionens växtskyddspolitik. De ändrar inte unionens växtskyddspolitik i sig. De föreslagna ändringarna är därför i hög grad förenliga med unionens befintliga växtskyddspolitik och syftar till att förbättra dess tillämpning.

Förslagen om rapporteringsskyldigheter ingår i ett första paket med initiativ från kommissionen för att rationalisera rapporteringskraven. Detta är ett steg i en kontinuerlig process där man på ett heltäckande sätt ser över de befintliga rapporteringskraven för att bedöma deras fortsatta relevans och göra dem mer effektiva.

Förslaget kommer enbart att ha positiv inverkan på uppnåendet av målen på politikområdet, eftersom det kommer att öka insynen och öppenheten och minska den administrativa bördan för de behöriga myndigheterna, de yrkesmässiga aktörerna och kommissionen.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förordningens förenlighet med annan unionspolitik som rör jordbruk och miljö, exempelvis biologisk mångfald och klimatförändringar, säkerställs genom dess befintliga bestämmelser och genomförandet av dessa. Eftersom de föreslagna tekniska ändringarna inte ändrar förordningens politiska inriktning förblir överensstämmelsen med denna politik oförändrad.

Kommissionen säkerställer att dess lagstiftning är ändamålsenlig och anpassad till de berörda parternas behov. Den minimerar de administrativa bördorna och uppnår samtidigt målen inom ramen för programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet). De föreslagna ändringarna rör rationalisering av rapporteringsskyldigheterna genom minskad komplexitet i de rapporteringsbördor som följer av unionens rättsliga ram.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Genom förslaget ändras det tekniska genomförandet av de bestämmelser som är nödvändiga för att uppnå den gemensamma jordbrukspolitikens mål inom sektorn för produktion och saluföring av växter, växtprodukter och andra föremål i unionen.

I detta avseende har man valt ut artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), som utgör den rättsliga grunden för att anta de bestämmelser som är nödvändiga för att uppnå målen i den gemensamma jordbrukspolitikerna.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Enligt artikel 4.2 d i EUF-fördraget gäller delad befogenhet mellan unionen och medlemsstaterna på området för jordbruk och fiske, med undantag för bevarande av marina biologiska resurser.

Sedan direktiv 2000/29/EG och förordningen antogs har alla växtskyddsområden reglerats på unionsnivå i mycket stor utsträckning. Dessa bestämmelser har visat sig vara en mycket viktig bidragande faktor till att skydda unionens territorium mot skadegörare och sjukdomar. På samma sätt kan målen för de föreslagna ändringarna uppnås bättre genom att enbart reglera de berörda frågorna på unionsnivå.

När det gäller rapporteringskyldigheterna har de berörda kraven redan fastställts i unionsrätten. På samma sätt bör de rationaliseras på unionsnivå.

• Proportionalitetsprincipen

De föreslagna åtgärderna är begränsade till åtgärder som måste vidtas på unionsnivå för att vara ändamålsenliga och effektiva. För att dessa åtgärder ska bli ändamålsenliga och effektiva anses en ändring av förordningen vara lämpligast, med tanke på att ett viktigt inslag i förslaget är att stärka genomförandet av harmoniserade åtgärder för medlemsstaterna. De enhetliga kraven i förordningen är det enda sättet att säkerställa en hög kvalitetsnivå för de som tillämpar förordningen, den inre marknadens funktion, lika villkor för aktörerna samt en hållbar jordbruks- och livsmedelsproduktion.

Rationaliseringen av rapporteringskraven förenklar den rättsliga ramen genom små ändringar av de befintliga kraven som inte påverkar sakinnehållet vad gäller det övergripande politiska målet. Förslaget är därför begränsat till de ändringar som krävs för att säkerställa en effektiv rapportering utan att några väsentliga delar av den berörda lagstiftningen ändras.

• Val av instrument

Förslaget är utformat som en förordning från Europaparlamentet och rådet. Andra regleringsformer skulle inte vara lämpliga eftersom förslaget ändrar grundläggande bestämmelser i en förordning från Europaparlamentet och rådet, vilket kommissionen inte har befogenhet att uppnå genom genomförandeakter.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

De rapporter som lämnats in i enlighet med artiklarna 50 och 79.6 i förordningen stöddes av ett samråd med berörda parter som, där det behövdes, inbegrep insamling av tillgängliga uppgifter om import.

När det gäller rapporteringsskyldigheterna är en efterhandsutvärdering eller kontroll av ändamålsenligheten inte tillämplig.

- **Samråd med berörda parter**

För utarbetandet av de rapporter som lämnats in i enlighet med artiklarna 50 och 79 i förordningen ägde ett omfattande samråd rum med alla berörda parter. I ett första skede inbjöds expertgruppen för växtskydd, som består av medlemsstaternas behöriga myndigheter för växtskydd och för certifiering av förökningsmaterial av växter och skogar, Europaparlamentet och relevanta yrkesorganisationer på unionsnivå, att delta i utarbetandet av ändamålsenliga frågeformulär. Sammanlagt utarbetades fem detaljerade frågeformulär om importförfaranden, importförbud, sundhetscertifikat för import, offentlig kontroll och växtpass, vilka innehöll totalt 234 frågor och omfattade de viktigaste ändringarna i förordningen.

Unionens behöriga myndigheter och yrkesorganisationer på unionsnivå inbjöds att delta i samrådsprocessen genom en särskild inbjudan, medan de nationella organisationerna och enskilda unionsaktörer informerades av dessa behöriga myndigheter och yrkesorganisationer på unionsnivå om möjligheten att delta i samrådet genom en öppen länk. På grund av ändringarnas ytterst tekniska karaktär riktades mycket få frågor till allmänheten, som kontaktades via sociala medier.

Sammanlagt inkom 563 svar, varav en detaljerad analys presenterades i de fem tekniska rapporter⁵ som utarbetats av kommissionens GD Hälsa och livsmedelssäkerhet och Gemensamma forskningscentrumet (JRC).

När det gäller importrelaterade bestämmelser ställde sig medlemsstaterna positiva till bestämmelser och förslag som gav klarhet i växtskyddskontroller och ytterligare förbättrade unionens skydd mot skadegörare. Organisationer på unionsnivå och medlemsstatsnivå ansåg att vissa bestämmelser, så som de tillfälliga förbuden mot högriskväxter, hade orsakat svårigheter i redan etablerad handel, och begärde därför större rättslig klarhet och öppenhet. Organisationerna begärde större rättslig klarhet och öppenhet även i fråga om andra förfaranden som kan bidra positivt till handeln, så som undantagen från permanenta förbud. Detta behandlas i det aktuella förslaget. När det gäller växtpass ansåg de berörda parterna att anbringandet av dessa på varje handelsenhet medför ytterligare administrativa bördor och tillhörande kostnader som väger tyngre än de upplevda fördelarna. Detta behandlas också i förslaget.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Utöver de föreslagna ändringar som härrör från de rapporter som lämnats in i enlighet med artiklarna 50 och 79.6 i förordningen innehåller förslaget ändringar som bygger på kommissionens erfarenheter från de första fem åren av förordningens

⁵ [Reports-2021 \(europa.eu\)](#).

tillämpning. Inget samråd med berörda parter genomfördes för dessa förslag, men de specifika föreslagna ändringarna avser förfaranden som ansågs problematiska vid genomförandet av dem och de syftar till att skapa rättslig klarhet och förutsebarhet för de behöriga myndigheterna, aktörerna och tredjeländerna.

När det gäller rapporteringsskyldigheterna har dessa förslag identifierats efter en intern granskning av befintliga rapporteringsskyldigheter och på grundval av erfarenheterna från tillämpningen av den relaterade lagstiftningen. Eftersom detta är ett steg i processen för kontinuerlig bedömning av rapporteringskrav som följer av unionslagstiftningen kommer granskningen av sådana bördor och konsekvenserna för berörda parter att fortsätta.

- **Konsekvensbedömning**

Enligt kommissionens analys får de föreslagna ändringarna inga betydande ekonomiska, miljömässiga eller sociala konsekvenser. Kommissionen beslutade därför att inte genomföra någon konsekvensbedömning för de riktade tekniska ändringar som ingår i förslaget.

Förslaget är delvis resultatet av de rapporter som kommissionen lämnat till Europaparlamentet och rådet i enlighet med artiklarna 50 och 79 i förordning (EU) 2016/2031. Det bygger också på erfarenheter från tillämpningen av förordning (EU) 2016/2031. Inför utarbetandet av rapporten hölls ett omfattande samråd med alla berörda parter. Efter överlämnandet av dessa rapporter till Europaparlamentet och rådet den 10 december 2021 identifierades områden som krävde ytterligare diskussioner. Under 2022 fördes därför diskussioner med cheferna för växtskyddsmyndigheterna och EU-organisationer som är relevanta för växtskydd samt växtförökningsmaterial och skogsodlingsmaterial, vilket ledde till slutsatsen att vissa förbättringar behövdes och endast var möjliga genom en ändring av förordningen. När det gäller rapporteringsskyldigheterna rör de föreslagna ändringarna begränsade och riktade ändringar av lagstiftningen i syfte att rationalisera rapporteringskraven. De bygger på erfarenheter från genomförandet av respektive lagstiftning. Ändringarna har inga betydande konsekvenser för politiken utan säkerställer endast ett mer effektivt och ändamålsenligt genomförande. Deras riktade karaktär och avsaknaden av relevanta politiska alternativ innebär att en konsekvensbedömning inte är nödvändig.

På det hela taget förväntas de föreslagna ändringarna få minimala och positiva effekter både för de behöriga myndigheterna och för de yrkesmässiga aktörerna. De kommer att minska den administrativa bördan, öka den rättsliga klarheten och underlätta handeln med respektive varor.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Genom förslaget införs riktade bestämmelser som förbättrar ett redan fungerande system genom ett enklare, tydligare och mindre betungande regelverk för aktörer och behöriga myndigheter i EU och genom ökad öppenhet för tredjeländer.

När det gäller rapporteringsskyldigheterna syftar detta förslag till att förenkla lagstiftningen och minska bördorna för berörda parter, särskilt de administrativa myndigheterna. Syftet är att minimera efterlevnadskostnaderna genom att minska de nationella myndigheternas administrativa börda och arbetsbelastning genom att avskaffa vissa rapporteringsskyldigheter. När det gäller avskaffandet av skyldigheten att årligen rapportera om de avgränsade områdenas läge kan denna information

hämtas från kommissionens informationssystem (Europhyt) om rapportering av utbrott.

Förslaget syftar också till att rationalisera rapporteringsskyldigheten för de fleråriga inventeringsprogrammen genom att förlänga den nuvarande frekvensen för dessa inventeringar från 5–7 år till 10 år. Detta kommer att ge de nationella myndigheterna ytterligare tid att genomföra respektive inventeringar. Slutligen syftar förslaget till att digitalisera vissa rapporteringsskyldigheter, med beaktande av de informationssystem som utvecklats och för närvarande gäller för tillämpningen av förordning (EU) 2017/625 samt ett it-system för växtskyddsundersökningar. Denna digitalisering skulle göra tillämpningen av respektive rapporteringsbestämmelser mer passande för den digitala miljön.

- **Grundläggande rättigheter**

De föreslagna ändringarna påverkar inte de grundläggande rättigheter som skyddas genom Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Det finns inga budgetkonsekvenser.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Rapporteringsarrangemangen rationaliseras. Inga ändringar införs när det gäller genomförandeplaner och övervakningsskyldigheter. Tredjeländerna kommer att beviljas en övergångsperiod på sex månader när det gäller skyldigheten att i tilläggsdeklarationen för sundhetscertifikatet ange de åtgärder som de tillämpar när det gäller bestämmelserna för reglerade icke-karantänskadegörare.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

i) Förtydligande av åtgärderna mot skadegörare som preliminärt klassificeras som karantänskadegörare men som ännu inte har bedömts fullt ut.

Genom artikel 30 i förordningen ges kommissionen befogenhet att genom genomförandeakter anta tillfälliga åtgärder avseende risken avseende skadegörare som ännu inte har bedömts fullt ut och ännu inte reglerats som EU-karantänskadegörare. Detta ger möjlighet att hantera dessa skadegörare som förtecknade EU-karantänskadegörare. I denna bestämmelse anges det inte tydligt huruvida dessa åtgärder även omfattar särskilda importkrav för växter och andra varor.

Av detta skäl och för att öka tydligheten ändras genom förslaget artikel 30.1 i förordningen så att det anges att de tillfälliga åtgärder som ska antas kan omfatta både intern förflyttning av växter och andra varor inom unionen och import av dessa till unionen.

ii) Ändring av kraven avseende deklARATIONERNA I SUNDHETSCERTIFIKATET FÖR reglerade icke-karantänskadegörare

- I enlighet med artikel 71.1 i förordningen ska tredjelandet intyga att det inte förekommer EU-karantänkskadegörare och att det inte förekommer (eller att de relevanta toleransnivåerna följs för) reglerade icke-karantänkskadegörare på respektive växter och varor. Detta görs genom en standardförklaring på sundhetscertifikatet om sändningens överensstämmelse med importreglerna för karantänkskadegörare och reglerade icke-karantänkskadegörare.
- I enlighet med den internationella standarden för växtskyddsåtgärder (ISPM) nr 12 krävs enligt artikel 71.2 i förordningen att tredjelandet, om flera alternativ är möjliga enligt de tillämpliga specifika importkraven, på sundhetscertifikatet anger vilket alternativ landet har tillämpat, för att säkerställa att det är fritt från karantänsskadegörare. Denna bestämmelse gäller dock endast karantänkskadegörare och inte reglerade icke-karantänkskadegörare.

Genom förslaget ändras därför artikel 71.2 i förordningen så att tredjeländerna på sundhetscertifikatet kan ange hur efterlevnaden av reglerna för reglerade icke-karantänkskadegörare har säkerställts, om det finns olika alternativ i unionslagstiftningen. Denna ändring ligger också i linje med den relevanta internationella standarden.

iii) *Rapportering av bristande efterlevnad av bestämmelserna om reglerade icke-karantänkskadegörare i det elektroniska anmälningssystemet (informationshanteringssystemet för offentlig kontroll – Imsoc).*

Enligt förordningen är det obligatoriskt att rapportera bristande efterlevnad av bestämmelserna om EU-karantänkskadegörare till Imsoc (t.ex. förekomst av EU-karantänkskadegörare på importerade växter). Denna skyldighet finns inte i förordningen vad gäller bestämmelserna om reglerade icke-karantänkskadegörare.

Avsaknaden av detta krav för reglerade icke-karantänkskadegörare har lett till icke-harmoniserade, icke-digitaliserade strategier bland medlemsstaterna när det gäller metoderna för rapportering till unionen och tredjelandet om bristande efterlevnad av bestämmelserna om reglerade icke-karantänkskadegörare.

Genom förslaget ändras därför artiklarna 37 och 104 i förordningen för att säkerställa att bristande efterlevnad av bestämmelserna om reglerade icke-karantänkskadegörare och uppföljningsåtgärder anmäls på ett harmoniserat sätt inom unionen. Detta kommer också att säkerställa överensstämmelse med respektive bestämmelser om karantänkskadegörare, och kommer generellt att höja nivån på EU:s växtskydd.

iv) *Införande av en befogenhet för en kommissionsakt om att genom självständiga rättsakter anta tillfälliga undantag från importförbud, särskilda importkrav och tillfälliga särskilda importkrav för varor som har avlägsnats från förteckningen över högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål men för vilka skadegörarrisken inte har bedömts fullt ut.*

I artikel 40 i förordningen vad gäller förbud mot import av växter, växtprodukter eller andra föremål från tredjeländer föreskrivs en skyldighet för kommissionen att upprätta en enda förteckning över dessa förbud. Dessa förbud avser en eller flera specifika karantänkskadegörare, saknar utgångsdatum och gäller vanligtvis alla eller många tredjeländer.

Enligt de sanitära och fytosanitära reglerna bör ett tredjeland dock ha rätt att begära ett undantag från dessa importförbud om det anser att det har ett system som skulle kunna garantera den växtskyddsskyddsnivå som unionen kräver. I sådana fall finns det ett behov av att bevilja tillfälliga undantag från de relevanta förbuden.

I likhet med undantagen från importförbuden finns det fall där det är nödvändigt att bevilja tillfälliga undantag från de särskilda och likvärdiga krav som beskrivs i förteckningen enligt artikel 41.2. Ett tredjeland kan till exempel begära att unionen godtar alternativa åtgärder som det anser vara effektiva för att minska risken för införsel till unionen av växter, växtprodukter eller andra föremål med skadegörare till en godtagbar nivå. Genom förslaget införs möjligheten att anta ett undantag från de särskilda kraven i artikel 41.2 på grundval av en preliminär bedömning.

Sådana tillfälliga undantag gäller vanligtvis ett tredjeland eller en del av det. De bör endast beviljas om mycket detaljerade särskilda importkrav är uppfyllda. Dessa krav skulle kunna omfatta alla steg från produktion till export till unionen, däribland produktionsmetoder, behandlingar och andra metoder för att minska risken med de relevanta skadegörarna, samt okulärbesiktningar, provtagning, testning och andra växtskyddsåtgärder för att uppnå den skyddsnivå som krävs av unionen. Dessa undantag bör föreskrivas i självständiga rättsakter för en tillfällig tidsperiod för att möjliggöra en fullständig bedömning av åtgärdernas ändamålsenlighet och vid behov en flexibel ändring av villkoren eller själva undantaget. När de tillfälliga åtgärderna har fastställts och granskats, och en fullständig bedömning blir tillgänglig, kan undantagets tillfälliga status upphävas. När det gäller varor som omfattas av undantag från importförbuden kommer respektive vara från det berörda tredjelandet vid den tidpunkten att tas upp i den förteckning över särskilda importkrav som antagits enligt artikel 41.2 i förordningen. På samma sätt gäller att om det under tillämpningsperioden för ett tillfälligt undantag visar sig att risken inte reduceras till en acceptabel nivå, kommer undantaget omedelbart att upphävas och respektive vara från det berörda tredjelandet kommer att flyttas till förteckningen över förbjudna varor enligt artikel 40 i förordningen.

Utöver undantagen från importförbud och särskilda importkrav har erfarenheterna av avlägsnandet av varor från förteckningen över högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål visat att det finns fall där den övergripande risken med varan har bedömts, men där vissa identifierade skadegörare inte har bedömts. Därför uppstår ett behov av att anta tillfälliga särskilda importkrav för att möjliggöra en fullständig bedömning av riskerna för dessa skadegörare. När denna risk har bedömts fullt ut kommer respektive vara från det berörda tredjelandet att tas upp i den förteckning som antagits enligt artikel 41.2 i förordningen eller beviljas likvärdighet.

För att skapa större klarhet och insyn i processen för beviljande av tillfälliga undantag från importförbud och särskilda importkrav samt i processen för införandet av särskilda importkrav och tillfälliga särskilda importkrav för varor som har avlägsnats från förteckningen över högriskväxter och för växtprodukter och andra föremål för vilka skadegörarrisken inte har bedömts fullt ut, införs genom förslaget den nya artikel 42a i förordningen, i vilken det föreskrivs en separat befogenhet för kommissionen att anta självständiga

genomförandeakter rörande dessa tillfälliga undantag från de fastställda förbuden eller de särskilda importkraven.

v) ***Införande av en befogenhet för en kommissionsakt om att anta förfaranderegler för inlämning och granskning av tredjeländers begäranden om tillfälliga undantag från importförbud eller från importkrav.***

Artikel 40 i förordningen innehåller bestämmelser om förbud mot import av vissa växter av visst ursprung, medan artikel 41 innehåller bestämmelser om import- och förflyttningskrav för vissa växter av visst ursprung. Så som förklarats angående den tidigare föreslagna ändringen beviljar kommissionen på begäran av ett tredjeland i vissa fall tillfälliga undantag från dessa förbud för att tillåta import av vissa växter eller andra varor eller från import- och förflyttningskraven, för att tillåta import och vidare förflyttning till unionen av vissa växter eller andra varor.

Det finns dock inga standardiserade förfaranden för att bedöma dessa tredjeländers begäranden. Vid mottagande av en begäran om ett sådant tillfälligt undantag från ett tredjeland bygger förfarandet för beviljande av undantaget för närvarande på en ad hoc-begäran om information och ett ad hoc-beslut om att involvera Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) i den bedömningen. Ett standardiserat förfarande skulle innehålla bestämmelser för beslutsprocessen och därmed för den nuvarande bristen på öppenhet.

Genom förslaget införs därför i den nya artikel 42a i förordningen en befogenhet för kommissionen att anta bestämmelser om ett standardiserat förfarande för inlämning och granskning av en begäran om beviljande av tillfälliga undantag från importförbuden eller importkraven. Dessa bestämmelser skulle kunna innehålla anvisningar om inlämning av respektive dokumentation och de delar som ska ingå i bedömningen.

vi) ***Införande av en befogenhet för en delegerad akt om att anta förfaranden för identifiering och förtecknande av högriskväxter.***

I enlighet med artikel 42 i förordningen ska det preliminära förtecknandet av växter som högriskväxter baseras på en preliminär bedömning. Det har dock inte fastställts närmare hur denna bedömning ska genomföras. Hittills har endast en förteckning upprättats över flera växtarter som högriskväxter i och med kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2019⁶. Medlemsstaternas experter deltog i arbetet med att upprätta förteckningen över högriskväxter genom att lämna in förslag som bedömdes grundligt; i den bedömningen togs vetenskapliga och tekniska belägg i beaktande.

Flera aktörer har dock framfört att detta förfarande inte är tillräckligt öppet, särskilt med tanke på att det ledde till ett tillfälligt förbud mot redan befintlig handel.

⁶ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2019 av den 18 december 2018 om upprättande av en preliminär förteckning över högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål i den mening som avses i artikel 42 i förordning (EU) 2016/2031 och en förteckning över växter för vilka sundhetscertifikat inte krävs för införsel till unionen i den mening som avses i artikel 73 i den förordningen (EUT L 323, 19.12.2018, s. 10).

Av öppenhetsskäl bör därför detta förfarande och de inslag som krävs för bedömningen beskrivas. I detta avseende ändras genom förslaget artikel 42 i förordningen genom att det införs en befogenhet som ger kommissionen möjlighet att anta en delegerad akt som beskriver förfarandet för att identifiera och förteckna dessa högriskväxter och de särskilda inslag som krävs för att genomföra bedömningen.

- vii) ***Förtydligandet av den rättsliga grunden för fastställande av krav på tredjeländers likvärdighet, i syfte att inte bara hänvisa till krav på intern förflyttning utan även till befintliga importkrav, i linje med den relevanta internationella standarden.***

I enlighet med artikel 44 i förordningen ges kommissionen befogenhet att genom genomförandeakter fastställa likvärdiga krav för tredjeländers system, när dessa länder tillhandahåller en växtskyddsskyddsnivå som är likvärdig med de särskilda krav som är tillämpliga på förflyttning av växter och andra varor inom unionens territorium. I sådana fall bedöms tredjeländets växtskyddssystem av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa), följt av ett unionsbeslut om att betrakta respektive krav som likvärdiga eller inte.

Möjligheten att fastställa likvärdiga krav för tredjeländers system endast när det finns krav för intern förflyttning av växter, växtprodukter eller andra föremål är restriktiv, eftersom den inte omfattar de fall där det inte finns några sådana krav för förflyttning inom unionen, då det inte är känt att respektive skadegörare förekommer på unionens territorium, men särskilda importkrav ändå finns. Av detta skäl, och enligt den föreslagna ändringen, kommer det berörda tredjelandet att bli skyldigt att säkerställa en växtskyddsskyddsnivå som inte bara är likvärdig med kraven för intern förflyttning av respektive växter och varor, utan även med de särskilda importkraven från andra tredjeländer för dessa växter eller varor, om sådana särskilda importkrav finns.

Genom förslaget ändras därför artikel 44.1 i förordningen för att utvidga tillämpningsområdet för sådana krav.

- viii) ***Införande av en befogenhet för en kommissionsakt om att rationalisera skyldigheten att anbringa ett växtpass på vissa växter.***

I artikel 88 i förordningen fastställs skyldigheten om anbringande av växtpass avseende alla respektive växter, växtprodukter eller andra föremål, utan att något undantag medges. I vissa fall, exempelvis när det gäller trästockar eller grästorv, vissa varors beskaffenhet eller hur snabbt dessa handlas mellan yrkesmässiga aktörer, blir det dock opraktiskt eller till och med omöjligt att uppfylla denna skyldighet.

Genom förslaget ändras därför artikel 88 i förordningen genom att det införs en befogenhet för kommissionen att förteckna särskilda varor som undantas från skyldigheten att anbringa växtpass på dem och att fastställa formerna för tillämpningen av ett sådant undantag.

- ix) ***Anpassning av möjligheten att godta alternativa officiella attesteringar som utfärdats av tredjeländer till det internationella läget.***

I enlighet med artikel 99 i förordningen ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter som fastställer vilka uppgifter som ska ingå i officiella attesteringar som utfärdats av tredjeländer för specifika importerade växter,

växtprodukter och andra föremål, utom träemballage, som krävs enligt tillämpliga internationella standarder. Än så länge finns det dock inga internationella standarder för sådana intyg. Detta beror på att sådana officiella attesteringar vanligtvis avser mycket specifika typer av varor och ursprungsländer, medan de internationella standarderna vanligtvis är av mer allmän karaktär. Denna inskränkta möjlighet att endast godta officiella attesteringar när de har upprättats i enlighet med relevanta internationella standarder påverkar också kommissionens genomförandebeslut som är tillämpliga sedan många år tillbaka.

Genom förslaget ändras därför artikel 99 i förordningen för att utvidga kravet på ”tillämpliga internationella standarder” genom att inkludera andra kriterier som ett alternativ till förekomsten av internationella standarder, och för att ge kommissionen befogenhet att anta delegerade akter som fastställer innehållet i dessa attesteringar utan att internationella standarder behöver antas.

x) *Rationalisering av rapporteringsskyldigheterna*

Genom förslaget ändras de relevanta artiklarna i förordningen när det gäller följande rapporteringsskyldigheter:

- a) Avskaffande av årlig rapportering av det antal avgränsade områden som inrättats och var de ligger, de berörda skadegörarna, samt vilka åtgärder som vidtagits under föregående kalenderår (artikel 18).
- b) Rationalisering av rapporteringen genom att minska frekvensen och förlänga varaktigheten för de fleråriga inventeringsprogrammen (dvs. den period under vilken medlemsstaterna måste inventera alla karantänskadegörare) från 5–7 år till 10 år (artikel 23).
- c) Digitalisering av följande rapporteringsåtgärder:
 - i) Ad hoc-rapportering av avgränsade områden (artikel 18).
 - ii) Årlig rapportering av resultaten av inventeringar av karantänskadegörare (artikel 22).
 - iii) Rapportering av de fleråriga inventeringsprogrammen (artikel 23).
 - iv) Årlig rapportering av resultaten av inventeringar av prioriterade skadegörare (artikel 24).
 - v) Årlig rapportering av resultaten av inventeringar av karantänskadegörare för skyddad zon (artikel 34).

Initiativet omfattar också inrättandet av ett elektroniskt system för inlämning av rapporter (artikel 103).

xi) *Relevanta ändringar av andra unionsakter och slutbestämmelser*

Ej tillämpligt.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 vad gäller fleråriga inventeringsprogram, anmälningar om förekomst av reglerade icke-karantänskadegörare, tillfälliga undantag från importförbud och från särskilda importkrav samt fastställande av förfaranden för att bevilja dessa, tillfälliga importkrav för högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål, fastställande av förfaranden för förtecknande av högriskväxter, innehållet i sundhetscertifikat, användning av växtpass samt vad gäller vissa rapporteringskrav för avgränsade områden och inventeringar av skadegörare

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och av följande skäl:

- (1) Rapporteringskrav spelar en viktig roll för att säkerställa korrekt övervakning och verkställande av lagstiftning. Det är dock viktigt att rationalisera dessa krav för att säkerställa att de uppfyller sitt avsedda syfte och för att begränsa den administrativa bördan.
- (2) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031² anges bestämmelser om skyddsåtgärder mot växtskadegörare. Dessa bestämmelser omfattar klassificering och förtecknande av reglerade skadegörare, krav avseende införsel till och förflyttning inom unionens territorium av vissa växter, växtprodukter och andra föremål, inventeringar, anmälningar av utbrott, åtgärder för att utrota skadegörare om de påträffas inom unionens territorium samt certifiering.
- (3) Förordning (EU) 2016/2031 innehåller dessutom ett antal rapporteringskrav när det gäller inrättande av avgränsade områden och inventeringar av EU-karantänskadegörare, prioriterade skadegörare och karantänskadegörare för skyddade

¹

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 av den 26 oktober 2016 om skyddsåtgärder mot växtskadegörare, ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013, (EU) nr 652/2014 och (EU) nr 1143/2014 samt om upphävande av rådets direktiv 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG och 2007/33/EG (EUT L 317, 23.11.2016, s. 4).

zoner, vilka bör förenklas i linje med kommissionens meddelande *EU:s konkurrenskraft på lång sikt – efter 2030*³.

- (4) I enlighet med artikel 18.6 i förordning (EU) 2016/2031 ska medlemsstaterna senast den 30 april varje år till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla det antal avgränsade områden som inrättats och var de ligger, de berörda skadegörarna, samt vilka åtgärder som vidtagits i detta avseende under föregående kalenderår.
- (5) Erfarenheterna från tillämpningen av förordning (EU) 2016/2031 visar att det för samordningen av växtskyddspolitikerna på unionsnivå är ändamålsenligare att anmäla de avgränsade områdena omedelbart efter det att de har inrättats. Omedelbar anmälan av avgränsade områden från en medlemsstat till övriga medlemsstater, kommissionen och yrkesmässiga aktörer bidrar till att ge kännedom om förekomsten och spridningen av den berörda skadegöraren och är till hjälp vid beslut om vilka åtgärder som bör vidtas därefter. Därför bör det i artikel 18.6 i förordning (EU) 2016/2031 fastställas en skyldighet för medlemsstaterna att anmäla de avgränsade områdena till kommissionen och övriga medlemsstater omedelbart efter inrättandet, tillsammans med berörda skadegörare och respektive åtgärder som vidtagits. En sådan skyldighet medför ingen ny administrativ börda, eftersom omedelbar anmälan av avgränsade områden är en befintlig skyldighet enligt punkt 7.1 i bilaga I till kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1715⁴ som för närvarande tillämpas av alla medlemsstater. Fastställandet av denna skyldighet i artikel 18.6 i förordning (EU) 2016/2031 kommer att förtydliga de tillämpliga bestämmelserna för avgränsade områden ytterligare, medan respektive skyldighet i genomförandeförordning (EU) 2019/1715 bör avskaffas för att undvika överlappningar mellan de respektive bestämmelserna.
- (6) Dessutom har erfarenheterna från tillämpningen av artikel 18.6 i förordning (EU) 2016/2031 visat att medlemsstaternas skyldighet att senast den 30 april varje år anmäla det antal avgränsade områden som inrättats och var de ligger, de berörda skadegörarna och de respektive åtgärder som vidtagits under det föregående kalenderåret till kommissionen och övriga medlemsstater endast medför en administrativ börda och inte tillför något praktiskt värde jämfört med skyldigheten att omedelbart anmäla avgränsade områden. Den bör därför strykas från den artikeln.
- (7) I enlighet med artiklarna 22.3, 24.2 och 34.2 i förordning (EU) 2016/2031 ska medlemsstaterna senast den 30 april varje år rapportera till kommissionen och övriga medlemsstater om resultaten av de inventeringar som genomförts under föregående kalenderår avseende förekomsten av vissa skadegörare inom unionens territorium. Dessa är EU-karantänkskadegörare, skadegörare som omfattas av de åtgärder som antagits i enlighet med artiklarna 29 och 30 i förordning (EU) 2016/2031, prioriterade skadegörare respektive karantänkskadegörare för skyddad zon. Dessutom ska medlemsstaterna i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EU) 2016/2031 på begäran anmäla sina fleråriga inventeringsprogram till kommissionen och övriga medlemsstater i samband med att de inrättas.
- (8) I enlighet med artikel 23.1 tredje stycket ska de fleråriga inventeringsprogrammen upprättas för en period på fem till sju år. Erfarenheterna sedan förordning (EU)

³ COM(2023) 168.

⁴ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1715 av den 30 september 2019 om fastställande av bestämmelser för ett datoriserat informationshanteringssystem för offentlig kontroll och dess systemkomponenter (Imsoc-förordningen) (EUT L 261, 14.10.2019, s. 37).

2016/2031 började tillämpas har visat att medlemsstaterna behöver mer tid för att utforma och utveckla dessa program på ett korrekt sätt. Av detta skäl och för att minska den administrativa bördan för de behöriga myndigheterna bör denna period förlängas till tio år. För att skapa rättslig klarhet bör det anges att dessa program därefter ska upprättas återigen för på varandra följande perioder på tio år, och att den första perioden löper ut den 14 december 2029, dvs. tio år efter den dag då förordning (EU) 2016/2031 började tillämpas.

- (9) I artikel 30.1 andra stycket i förordning (EU) 2016/2031 anges att om kommissionen finner att kriterierna för skadegörare som inte förtecknats som EU-karantänkskadegörare i avsnitt 3 underavsnitt 2 i bilaga I till den förordningen är uppfyllda, ska den genom genomförandeakter omedelbart anta åtgärder för en begränsad tidsperiod med avseende på de risker som denna skadegörare medför.
- (10) Vid tillämpningen av denna bestämmelse har vissa medlemsstater uttryckt tvivel om den exakta omfattningen av begreppet *åtgärder*, särskilt om huruvida det gäller åtgärder som vidtagits i samband med import eller intern förflyttning av varor, för att förhindra införsel och spridning av respektive skadegörare inom unionens territorium. Av detta skäl och för att skapa rättslig klarhet och fullständighet bör artikel 30.1 ändras så att det specifikt anges att dessa åtgärder får omfatta förbud mot förekomst av respektive skadegörare inom unionens territorium och krav avseende införsel till och förflyttning inom unionen av växter, växtprodukter och andra föremål.
- (11) I artikel 41.4 i förordning (EU) 2016/2031 anges att om växter, växtprodukter eller andra föremål har förts in till, eller förflyttats inom, unionens territorium i strid med bestämmelserna i punkt 1 i den artikeln, ska medlemsstaterna anta de nödvändiga åtgärder som avses i unionslagstiftningen om offentlig kontroll och anmäla detta till kommissionen och övriga medlemsstater via det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103 i den förordningen. I den artikeln anges kravet på att förhindra förekomst av EU-karantänkskadegörare på dessa växter, växtprodukter eller andra föremål.
- (12) Det finns dock inget krav på anmälan av överträdelser av respektive bestämmelser i artikel 37 i förordning (EU) 2016/2031 som rör åtgärder för att förhindra förekomst av reglerade icke-karantänkskadegörare på växter för plantering.

Artikel 37 i förordning (EU) 2016/2031 bör därför ändras genom att föreskriva att medlemsstaterna vid bristande efterlevnad av kraven för reglerade icke-karantänkskadegörare ska vidta de nödvändiga åtgärder som avses i förordning (EU) 2017/625 och anmäla detta till kommissionen och övriga medlemsstater via det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103 i förordning (EU) 2016/2031.
- (13) Följaktligen bör även artikel 104 i förordning (EU) 2016/2031, som rör anmälningar vid förekomst av skadegörare, innehålla en hänvisning till artikel 37.1.
- (14) I vissa fall är det lämpligt att tillåta införsel till unionens territorium av vissa växter, växtprodukter eller andra föremål från vissa tredjeländer, genom undantag från respektive förbud som fastställs enligt artikel 40.1 i förordning (EU) 2016/2031 eller från de särskilda och likvärdiga krav som fastställs i den genomförandeakt som antagits i enlighet med artikel 41.2. Respektive växter, växtprodukter och andra föremål förtecknas för närvarande i bilaga VI respektive VII till

genomförandeförordning (EU) 2019/2072⁵. Det rör sig om fall där ett tredjeland har lämnat in en begäran om ett sådant tillfälligt undantag och lämnat skriftliga garantier för att de åtgärder som landet tillämpar på sitt territorium är ändamålsenliga när det gäller att reducera respektive risk från dessa växter, växtprodukter eller andra föremål, och en preliminär riskbedömning har visat att risken för unionens territorium kan reduceras till en acceptabel nivå genom tillämpning av vissa tillfälliga åtgärder enligt avsnitt 1 punkterna 2 och 3 i bilaga II till förordning (EU) 2016/2031.

- (15) För tydlighetens och öppenhetens skull bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter som föreskriver sådana undantag. För fullständighetens skull bör det i dessa akter också fastställas de tillfälliga åtgärder som är nödvändiga för att reducera respektive växtskyddsrisik till en acceptabel nivå och som ger tillräckligt med tid för en fullständig bedömning av alla skadegörarrisker som ännu inte har bedömts fullt ut i förhållande till de berörda växterna, växtprodukterna eller andra föremålen. Detta kommer, när respektive bedömning har slutförts, i enlighet med principerna i avsnitt 2 i bilaga II till förordning (EU) 2016/2031 att göra det möjligt att dessa växter, växtprodukter eller andra föremål behålls i eller avlägsnas från förteckningen över varor i enlighet med artikel 40.3 eller artikel 41.3 i förordning (EU) 2016/2031.
- (16) I enlighet med artikel 42.4 i förordning (EU) 2016/2031 ska en växt, en växtprodukt eller ett annat föremål avlägsnas från förteckningen över högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål om det på grundval av en riskbedömning dras slutsatsen att införsel av dessa till unionens territorium ska omfattas av förbud, särskilda krav eller inga krav alls. Erfarenheterna från tillämpningen av den artikeln har dock visat att införsel av dessa varor till unionens territorium i vissa fall kan bli föremål för särskilda åtgärder som reducerar respektive växtskyddsrisik till en acceptabel nivå, medan det för vissa av de skadegörare som varorna hyser ännu inte har gjorts en fullständig bedömning. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta en genomförandeakt för att avlägsna växter, växtprodukter eller andra föremål från den förteckning över högriskväxter, högriskväxtprodukter eller andra högriskföremål som antagits i enlighet med artikel 42.3, om de utgör en växtskyddsrisik som ännu inte har bedömts fullt ut och om ingen genomförandeakt ännu har antagits för dessa i enlighet med artikel 42.4. För att reducera eventuella växtskyddsrisiker till en acceptabel nivå bör det i dessa akter fastställas tillfälliga åtgärder för införsel av dessa växter, växtprodukter och andra föremål till unionens territorium.
- (17) För att säkerställa ett proportionerligt tillvägagångssätt och snabbast möjliga slutförande av de respektive riskbedömningarna bör tillämpningsperioden för alla dessa genomförandeakter vara sådan att det finns rimlig möjlighet att göra en fullständig bedömning av alla växtskyddsrisiker och de åtgärder som tillämpas av de berörda tredjeländerna, och bör inte vara längre än fem år.
- (18) Dessutom bör kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt som kompletterar förordning (EU) 2016/2031 med inslag rörande det förfarande som ska följas för att bevilja tillfälliga undantag från artikel 40.2 och artikel 41.2. Detta är nödvändigt eftersom erfarenheterna sedan antagandet av förordning (EU) 2016/2031

⁵ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/2072 av den 28 november 2019 om fastställande av enhetliga villkor för genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 vad gäller skyddsåtgärder mot växtskadegörare, och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 690/2008 och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/2019 (EUT L 319, 10.12.2019, s. 1).

har visat att ett standardiserat förfarande för att bevilja sådana tillfälliga undantag behövs för att garantera öppenhet och konsekvens för medlemsstaterna, tredjeländerna och de berörda yrkesmässiga aktörerna.

- (19) Kommissionen bör ges befogenhet att anta en delegerad akt som kompletterar denna förordning genom att fastställa förfaranden som ska följas vid förtecknande av högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål. Detta förfarande ska innehålla samtliga följande inslag: utarbetandet av, innehållet i och inlämningen av respektive dokumentation av de berörda tredjeländerna, de åtgärder som ska vidtas efter det att denna dokumentation har tagits emot, förfarandena för genomförandet av respektive riskbedömning, hanteringen av dokumentation med avseende på konfidentialitet och uppgiftsskydd. Detta är nödvändigt eftersom erfarenheterna har visat att ett specificerat förfarande för förtecknande av högriskväxter skulle kunna garantera öppenhet och konsekvens för medlemsstaterna, tredjeländerna och de berörda yrkesmässiga aktörerna.
- (20) I enlighet med artikel 44.1 a i förordning (EU) 2016/2031 ska kommissionen på ett visst tredjelands begäran fastställa likvärdiga krav genom en genomförandeakt, om det berörda tredjelandet säkerställer, genom att under sin offentliga kontroll vidta en eller flera specificerade åtgärder, en växtskyddsnivå som motsvarar de särskilda krav i fråga om förflyttning inom unionens territorium av de berörda växterna, växtprodukterna och andra föremålen.
- (21) Erfarenheterna från tillämpningen av den bestämmelsen har visat att det varken är tillräckligt eller möjligt att fastställa krav som endast motsvarar de särskilda kraven för förflyttning av växter, växtprodukter och andra föremål inom unionens territorium om sådana krav för förflyttning inte finns. Detta är ett vanligt fall i praktiken, där unionsbestämmelserna gäller skadegörare som endast förekommer i tredjeländer och inte inom unionens territorium och där endast krav för införsel av varor till unionens territorium har antagits.
- (22) Av detta skäl bör den begärda växtskyddsnivån i respektive tredjeland också vara likvärdig med de tillämpliga särskilda kraven för införsel till unionens territorium av de berörda växterna, växtprodukterna och andra föremålen från alla eller vissa tredjeländer.
- (23) I enlighet med artikel 71.2 i förordning (EU) 2016/2031 ska det under rubriken ”Tilläggsdeklaration” i sundhetscertifikatet anges vilket specifikt krav som är uppfyllt i de fall där det i respektive genomförandeakt som antagits i enlighet med artiklarna 28.1, 28.2, 30.1, 30.3, 37.2, 41.2, 41.3, 54.2 och 54.3 finns flera möjliga alternativ vad gäller sådana krav. När detta anges ska det relevanta kravets fullständiga ordalydelse återges.
- (24) Det praktiska genomförandet av förordning (EU) 2016/2031 har visat att sundhetscertifikaten också bör innehålla en hänvisning till de krav som antagits i enlighet med artikel 37.4 i den förordningen, nämligen åtgärder för att förhindra förekomst av reglerade icke-karantänsskadegörare på de berörda växterna för plantering, i enlighet med artikel 36 f i den förordningen, om respektive bestämmelse föreskriver flera olika alternativ för sådana krav. Detta är förenligt med strategin för EU-karantänsskadegörare, eftersom artikel 71.2 i den förordningen hänvisar till den genomförandeakt som antagits i enlighet med artikel 41.2 och 41.3. Detta kommer också att ge större klarhet och förutsebarhet för de behöriga myndigheterna, de yrkesmässiga aktörerna och tredjeländerna när det gäller tillämpningen av

bestämmelserna om reglerade icke-karantänsskadegörare och respektive växter för plantering.

- (25) Av detta skäl bör artikel 71.2 i förordning (EU) 2016/2031 innehålla en hänvisning till de genomförandeakter som antagits i enlighet med artikel 37.4. Dessutom bör hänvisningen till artikel 37.2 strykas, eftersom den inte är relevant för innehållet i tilläggsdeklarationen för ett sundhetscertifikat.
- (26) I enlighet med artikel 88 i förordning (EU) 2016/2031 ska växtpass anbringas av de berörda yrkesmässiga aktörerna på handelsenheten för de berörda växterna, växtprodukterna och andra föremålen innan de förflyttas inom unionens territorium i enlighet med artikel 79 eller till eller inom en skyddad zon i enlighet med artikel 80 i förordning (EU) 2016/2031. Om sådana växter, växtprodukter eller andra föremål förflyttas i en förpackning, bunt eller behållare ska växtpasset anbringas på denna förpackning, bunt eller behållare.
- (27) Handelsmetoder som grundar sig på förordning (EU) 2016/2031 har visat att det i vissa fall inte är praktiskt möjligt att anbringa växtpass på handelsenheter för vissa växter, växtprodukter eller andra föremål på grund av deras storlek, form eller andra särskilda egenskaper eller på grund av hur snabbt de överförs från en yrkesmässig aktör till en annan. I stället bör handelsenheterna för dessa växter, växtprodukter eller andra föremål få förflyttas inom unionens territorium med ett växtpass som är knutet till dem på annat sätt än genom fysiskt anbringande. Kraven i förordning (EU) 2016/2031 för utfärdande av växtpass för respektive växter, växtprodukter och andra föremål bör fortsätta att gälla.
- (28) Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta en delegerad akt som gör det möjligt att förflytta vissa växter, växtprodukter och andra föremål utan att ett växtpass har anbringats på handelsenheterna på grund av att deras storlek, form, handelshastighet eller andra särskilda egenskaper gör det opraktiskt att anbringa växtpasset. I detta avseende är det nödvändigt att fastställa formerna som säkerställer att växtpasset förblir i bruk, även om det inte är anbringat, och fortfarande hänvisar till respektive växter, växtprodukter och andra föremål, så att ett växtpass alltid är knutet till sin respektive vara genom ett särskilt märke, ett särskilt chip, en särskild databas eller på andra lämpliga sätt.
- (29) I enlighet med artikel 99.1 i förordning (EU) 2016/2031 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter som kompletterar den förordningen genom att fastställa de uppgifter som ska ingå i specifika officiella attesteringar för växter, växtprodukter eller andra föremål, utom träemballage, som krävs enligt tillämpliga internationella standarder. Sedan förordning (EU) 2016/2031 antogs har inga sådana internationella standarder antagits, och inget förberedande arbete utförs för närvarande av någon internationell organisation för att ta fram sådana standarder. Till följd av detta, och i avsaknad av sådana internationella standarder, är det inte möjligt att på grundval av artikel 99 i förordning (EU) 2016/2031 anta en delegerad akt som fastställer de nödvändiga uppgifterna för respektive officiella attesteringar. I avsaknad av en sådan delegerad akt kan införsel till unionens territorium av de berörda växterna, växtprodukterna eller andra föremålen inte ske med dessa officiella attesteringar som alternativ till sundhetscertifikat.

- (30) Dessutom förs växter, växtprodukter och andra föremål i enlighet med vissa genomförandeakter som antagits i enlighet med rådets direktiv 77/93/EEG⁶ och 2000/29/EG⁷ fortfarande in till unionens territorium och åtföljs av andra officiella attesteringar än sundhetscertifikat som utfärdats i flera tredjeländer. Dessa akter är särskilt kommissionens beslut 93/365/EG⁸, 93/422/EEG⁹, 93/423/EEG¹⁰ och genomförandebeslut 2013/780/EU¹¹. Dessa beslut har antagits i avsaknad av respektive internationella standarder.
- (31) Erfarenheterna från tillämpningen av förordning (EU) 2016/2031 och dessa beslut, som fortfarande är i kraft, visar att dessa officiella attesteringar ger tillräckliga garantier för växtskyddet inom unionens territorium, trots att det aldrig har funnits några respektive internationella standarder. Av detta skäl, och för att säkerställa fortsatt användning av officiella attesteringar enligt förordning (EU) 2016/2031, bör villkoret att uppgifterna i den delegerade akten krävs enligt tillämpliga internationella standarder strykas från artikel 99.1.
- (32) Enligt artikel 103 i förordning (EU) 2016/2031 ska kommissionen inrätta ett elektroniskt system för medlemsstaternas inlämning av anmälningar. För att säkerställa att ett sådant elektroniskt system också kan vara tillämpligt för inlämning av rapporter, exempelvis rapporter för inventeringar av EU-karantänkskadegörare, prioriterade skadegörare och karantänkskadegörare för skyddade zoner, bör första meningen i den artikeln ändras så att den även omfattar medlemsstaternas inlämning av rapporter. Detta är nödvändigt för att rationalisera rapporteringssystemet och stärka digitaliseringsprocessen för växtskyddsåtgärder.
- (33) Förordning (EU) 2016/2031 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (34) För att göra det möjligt för tredjeländer och yrkesmässiga aktörer i dessa länder att anpassa sig till de nya bestämmelserna om utfärdande av sundhetscertifikat rörande efterlevnaden av respektive bestämmelser om reglerade icke-karantänkskadegörare bör ändringen av artikel 71.2 i förordning (EU) 2016/2031 tillämpas från och med den ... [6 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

⁶ Rådets direktiv 77/93/EEG av den 21 december 1976 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till medlemsstaterna (EGT L 26, 31.1.1977, s. 20).

⁷ Rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen (EGT L 169, 10.7.2000, s. 1).

⁸ Commission Decision 93/365/EEC of 2 June 1993 authorizing the Member States to provide for derogations from certain provisions of Council Directive 77/93/EEC in respect of heat-treated coniferous wood, originating in Canada, and establishing the details of the indicator system to be applied to the heat-treated wood (inte översatt till svenska) (EGT L 151, 23.6.1993, s. 38).

⁹ Kommissionens beslut 93/422/EEG av den 22 juni 1993 om bemyndigande för medlemsstaterna att fastställa undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 77/93/EEG avseende trä av barrträd som har torkats i torkugn och som har sitt ursprung i Kanada, och om fastställande av detaljerna i det indikatorsystem som skall tillämpas för det ugnstorkade träet (EGT L 195, 4.8.1993, s. 51).

¹⁰ Kommissionens beslut 93/423/EEG av den 22 juni 1993 om bemyndigande för medlemsstaterna att fastställa undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 77/93/EEG avseende trä av barrträd som har torkats i torkugn och som har sitt ursprung i Förenta staterna, och om fastställande av detaljerna i det indikatorsystem som skall tillämpas för det ugnstorkade träet (EGT L 195, 4.8.1993, s. 55).

¹¹ Kommissionens genomförandebeslut 2013/780/EU av den 18 december 2013 om undantag från artikel 13.1 ii i rådets direktiv 2000/29/EG vad gäller barkat sågat trä av *Quercus* L., *Platanus* L. och *Acer saccharum* Marsh. med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 346, 20.12.2013, s. 61).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) 2016/2031

Förordning (EU) 2016/2031 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 18.6 ska första stycket ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla de avgränsade områdena omedelbart efter det att de har inrättats samt de berörda skadegörarna och de respektive åtgärder som vidtagits. Dessa anmälningar ska göras via det elektroniska anmälningssystem som avses i artikel 103.”
2. I artikel 22.3 ska första stycket ersättas med följande:

”Senast den 30 april varje år ska medlemsstaterna till kommissionen och övriga medlemsstater rapportera resultaten av de inventeringar som avses i punkt 1 och som utförts under föregående kalenderår. Dessa rapporter ska innehålla uppgifter om var inventeringarna genomförts, tidpunkten för dessa inventeringar, de berörda skadegörarna och växterna, växtprodukterna eller andra föremålen, antalet inspektioner och tagna prover samt förekomst av varje berörd skadegörare. Dessa rapporter ska lämnas in till det elektroniska system för inlämning av anmälningar och rapporter som avses i artikel 103 och som inrättats av kommissionen för detta ändamål.”
3. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:
 - a) I punkt 1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”De fleråriga inventeringsprogrammen ska upprättas för en period på tio år och ska förlängas och därefter vid behov uppdateras med ytterligare på varandra följande perioder på tio år. Den första perioden ska löpa ut den 14 december 2029.”
 - b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska på kommissionens begäran anmäla sina fleråriga inventeringsprogram. Dessa anmälningar ska lämnas in till det elektroniska system för inlämning av anmälningar och rapporter som avses i artikel 103.”
4. Artikel 24.2 ska ersättas med följande:

”2. Senast den 30 april varje år ska medlemsstaterna till kommissionen och övriga medlemsstater rapportera resultaten av de inventeringar som avses i punkt 1 och som utförts under föregående kalenderår. Dessa rapporter ska lämnas in till det elektroniska system för inlämning av anmälningar och rapporter som avses i artikel 103.”
5. I artikel 30.1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Genom åtgärderna ska, i förekommande fall, en eller flera av de bestämmelser som avses i artikel 28.1 första stycket a–g genomföras med avseende på varje berörd skadegörare. De får omfatta förbud mot förekomst av den skadegöraren inom unionens territorium och/eller krav avseende införsel till och förflyttning inom unionens territorium av växter, växtprodukter och andra föremål.”

6. Artikel 34.2 ska ersättas med följande:
- ”2. Senast den 30 april varje år ska medlemsstaterna till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla resultaten av de inventeringar som avses i punkt 1 och som utförts under föregående kalenderår. Dessa anmälningar ska lämnas in till det elektroniska system för inlämning av anmälningar och rapporter som avses i artikel 103.”
7. I artikel 37 ska följande punkt läggas till:
- ”10. Om växter för plantering har förts in till, eller förflyttats inom, unionens territorium i strid med bestämmelserna i punkt 1 ska medlemsstaterna anta de nödvändiga åtgärder som avses i artikel 66.3 i förordning (EU) 2017/625 och anmäla denna överträdelse och dessa åtgärder till kommissionen och övriga medlemsstater via det elektroniska anmälnings- och rapporteringssystem som avses i artikel 103.
- Medlemsstaterna ska också anmäla dessa åtgärder till det tredjeland från vilket växterna för plantering fördes in till unionens territorium.”
8. I artikel 42.1 ska följande stycken läggas till:
- ”Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 105 för att komplettera denna förordning genom att fastställa förfarandet för förtecknande av högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål.
- Detta förfarande ska omfatta samtliga följande inslag:
- Framtagande av respektive uppgifter för bedömningen av högriskväxter, högriskväxtprodukter och andra högriskföremål.
 - De åtgärder som ska vidtas efter det att dessa uppgifter har tagits emot.
 - Förfarandena för respektive bedömning.
 - Hanteringen av dokumentation med avseende på konfidentialitet och uppgiftsskydd.”
9. Följande artikel ska införas som artikel 42a efter artikel 42:

”Artikel 42a

Tillfälliga undantag från de förbud som föreskrivs i artiklarna 40 och 42 och från de krav som avses i artikel 41

1. Genom undantag från artiklarna 40.1 och 41.1 får kommissionen genom genomförandeakter anta tillfälliga undantag från det förbud som föreskrivs i artikel 40.1 och från de särskilda och likvärdiga krav som avses i artikel 41.2 när det gäller införsel till unionens territorium av särskilda växter, växtprodukter och andra föremål som har sitt ursprung i ett eller flera tredjeländer och som utgör en växtskyddsrisik som ännu inte har bedömts fullt ut.

Genom dessa genomförandeakter ska

- a) tillfälliga åtgärder avseende införsel av dessa växter, växtprodukter och andra föremål till unionens territorium fastställas, i enlighet med principerna i avsnitt 2 i bilaga II, och

- b) de respektive delarna av den genomförandeakt som avses i artiklarna 40.2 och 41.2 ändras, genom att det införs en hänvisning till undantaget avseende respektive växt, växtprodukt eller annat föremål som berörs.
2. De tillfälliga undantag som avses i punkt 1 får endast antas om följande villkor är uppfyllda:
- a) Det berörda tredjelandet har lämnat in en begäran till kommissionen som innehåller officiella skriftliga garantier för tillämpningen inom dess territorium, före och vid tidpunkten för inlämningen av begäran, av de åtgärder som är nödvändiga för att hantera respektive växtskyddsrisik.
 - b) En preliminär bedömning har visat att dessa växter, växtprodukter eller andra föremål utgör en risk som kan reduceras till en acceptabel nivå genom tillämpning av en eller flera av åtgärderna avseende växtskyddsrisiken i fråga.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 105 för att komplettera denna förordning med avseende på det förfarande som ska följas för att bevilja de tillfälliga undantag som avses i punkt 1. Denna delegerade akt ska innehålla bestämmelser om följande inslag i förfarandet:
- a) Utarbetandet av, innehållet i och inlämningen av respektive begäran och dokumentation av de berörda tredjeländerna.
 - b) De åtgärder som ska vidtas efter det att dessa begäranden och denna dokumentation har tagits emot.
 - c) Hanteringen av begärandena och dokumentationen med avseende på konfidentialitet och uppgiftsskydd.
4. Genom undantag från artikel 42.2 får kommissionen genom genomförandeakter anta tillfälliga undantag från de akter som avses i artikel 42.3, om båda följande villkor är uppfyllda:
- a) Den respektive växtskyddsrisiken avseende högriskväxterna, högriskväxtprodukterna eller de andra högriskföremålen har ännu inte bedömts fullt ut.
 - b) Ingen genomförandeakt enligt artikel 42.4 har ännu antagits vad gäller de berörda växterna, växtprodukterna eller andra föremålen.

I dessa genomförandeakter ska det fastställas tillfälliga åtgärder som är nödvändiga för att reducera respektive växtskyddsrisik till en acceptabel nivå när det gäller införsel av dessa växter, växtprodukter och andra föremål till unionen.

5. De genomförandeakter som avses i punkterna 1, 2 och 4 ska innehålla bestämmelser om årlig rapportering från det berörda tredjelandet om tillämpningen av respektive tillfälliga åtgärder. Om den berörda rapporten leder till slutsatsen att den berörda risken inte hanteras på lämpligt sätt genom de åtgärder som rapporteras, ska den akt i vilken dessa åtgärder föreskrivs omedelbart upphävas eller ändras efter behov.
6. Tillämpningsperioden för de genomförandeakter som avses i punkterna 1, 2 och 4 ska vara sådan att det finns rimlig möjlighet att göra en fullständig bedömning av alla växtskyddsrisiker och åtgärder i de berörda tredjeländerna, och får inte vara längre än fem år.

7. De genomförandeakter som avses i punkterna 1, 2 och 4 ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 107.2.”
10. I artikel 44.1 ska led a ersättas med följande:
- ”a) Det berörda tredjelandet säkerställer, genom att under sin offentliga kontroll vidta en eller flera specificerade åtgärder, en växtskyddsnivå som motsvarar de särskilda krav i fråga om införsel till och/eller förflyttning inom unionens territorium av de berörda växterna, växtprodukterna och andra föremålen från andra tredjeländer.”
11. Artikel 71.2 ska ersättas med följande:
- ”2. Det ska under rubriken ’Tilläggsdeklaration’ i sundhetscertifikatet anges vilket specifikt krav som är uppfyllt i de fall där det i respektive genomförandeakt som antagits i enlighet med artiklarna 28.1, 28.2, 30.1, 30.3, 37.4, 41.2, 41.3, 54.2 och 54.3 finns flera olika möjliga alternativ vad gäller sådana krav. När detta anges ska det relevanta kravets fullständiga ordalydelse återges.”
12. I artikel 88 ska följande stycke läggas till:
- ”Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 105 för att komplettera denna förordning genom att
- a) fastställa vilka växter, växtprodukter och andra föremål som, genom undantag från första stycket, får förflyttas inom unionen med ett växtpass som är knutet till dessa på annat sätt än genom fysiskt anbringande på grund av att deras storlek, form eller handelshastighet gör detta anbringande omöjligt eller mycket svårt, och
- b) föreskriva bestämmelser för att säkerställa att det berörda växtpasset, även om det inte är anbringat, fortfarande hänvisar till respektive växter, växtprodukter och andra föremål genom ett särskilt märke, ett särskilt chip och/eller en särskild databas.”
13. Artikel 99.1 ska ersättas med följande:
- ”1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 105 för att komplettera denna förordning med avseende på vilka uppgifter som ska ingå i specifika officiella attesteringar för växter, växtprodukter eller andra föremål, utom träemballage, som bevis på genomförandet av åtgärder som antagits i enlighet med artikel 28.1, 28.2, 30.1, 30.3, 41.2, 41.3, 44, 54.2 eller 54.3.”
14. I artikel 103 ska första meningen ersättas med följande:
- ”Kommissionen ska inrätta ett elektroniskt system för medlemsstaternas inlämning av anmälningar och rapporter.”
15. I artikel 104 första stycket ska första meningen ersättas med följande:
- ”Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa särskilda bestämmelser avseende inlämning av de anmälningar som avses i artiklarna 9.1, 9.2, 11, 17.3, 18.6, 19.2 och 28.7, artikel 29.3 första stycket samt artiklarna 30.8, 33.1, 37.10, 40.4, 41.4, 46.4, 49.6, 53.4, 54.4, 62.1, 77.2 och 95.5.”

Artikel 2

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.11 ska tillämpas från och med den ... [6 månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande